

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10968/2025
08.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Вуковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., као правних следбеника сада пок. ГГ и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Борозан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 458/25 од 02.04.2025. године, у седници одржаној 08.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 458/25 од 02.04.2025. године у ставу другом изреке.

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења из става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 458/25 од 02.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 536/17 од 26.01.2024. године, ставом првим изреке, не дозвољава се објективно преиначење тужбе, као из поднеска од 12.12.2016. године и то у тачкама 2, 4, 5 и 6 предложеног тужбеног захтева. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да солидарно надокнаде материјалну штету тужиоцу и то по основу мање изведених радова од уговорених и одобрених грађевинском дозволом, уграђеног материјала и опреме слабог квалитета од уговореног и пројектом предвиђеном, у износу од 8.822.748,21 динара на дан 30.04.2008. године, као дана извршеног коначног обрачуна, са законском затезном каматом почев од 30.04.2008. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да солидарно надокнаде материјалну штету тужиоцу на име неусклађене динамике извођења радова са уговореним роком градње у износу од 362.458,84 динара на дан 30.04.2008. године, као дана извршеног коначног обрачуна са законском затезном каматом почев од 30.04.2008. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за одређивање привремене мере тужиоца којим је тражено да се наложи туженима да одмах са градилишта повуку своје раднике, уклоне преостали материјал, опрему и средства, те да станове у поткровљу зграде број ..., у улици ... у Београду потпуно слободне и испражњене од свих лица и ствари предају тужиоцу, као неоснован. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да

туженима накнади трошкове поступка у износу од 2.151.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од наступање услова за извршност одлуке до исплате.

Допунским решењем Вишег суда у Београду П 536/17 од 04.09.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да солидарно надокнаде материјалну штету тужиоцу и то по основу измакле користи станова број 13 и 17 за период од 26.10.1999. године до 07.02.2000. године у износу од ... динара и станова број 14, 15, 16 и 18 од 26.10.1999. године до 10.03.2005. године са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, исправљена је пресуда истог суда П 536/17 од 26.01.2024. године, тако што у уводу пресуде, у трећем реду, иза имена и презимена тужене ББ из ... уместо адресе „... број ...“ треба да стоји „... број ...“. Ставом трећим изреке, одлучено је да у преосталом делу пресуда остаје неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 458/25 од 02.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду П 536/17 од 04.09.2024. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 536/17 од 26.01.2024. године у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом и петом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. и 412. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09), а у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена у погледу става другог изреке побијане пресуде.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овом спору поднета је 23.03.2000. године и у истој је постављен тужбени захтев за раскид уговора о изградњи од 15.10.1998. године. У тужби није означена вредност предмета спора, а у поднеску од 14.09.2007. године тужилац је означио вредност предмета спора у висини од 510.000,00 динара.

Решењем Врховног касационог суда Рев 804/2015 од 02.04.2015. године одбачена је као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7233/13 од 19.09.2014. године.

Поднеском из 2009. године (нумерисан под бројем 127) и у поднеску од 12.12.2016. године тужилац опредељује тужбени захтев за неусклађену динамику

извођења радова са уговореним роком градње у износу од 362.458,84 динара, о ком захтеву је одлучено правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П 536/17 од 26.01.2024. године у ставу трећем изреке. На дан 12.12.2016. године, према средњем курсу Народне банке Србије, 1 евро износио је 123,3832 динара, те је вредност предмета побијаног дела спора 2.937,66 евра.

С обзиром да је вредност предмета спора побијаног дела у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије, ревизија тужиоца у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП није дозвољена. Ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу у коме је потврђено решење из става првог и четвртог изреке првостепене пресуде није дозвољена, јер се не ради о решењима којима је поступак правноснажно завршен.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је потврђено допунско решење, у смислу члана 399. у вези члана 412. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9 ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Неоновано се тужилац позива на битну повреду поступка из члана 361. став 1. и 2. тачка 5, 10. и 12. ЗПП, с обзиром да супротно ревизијским наводима, нема основа за ревизијску тврдњу да је одлука заснована на недозвољеним располагањима странака, нити да је одлучено о захтеву о коме је већ раније правноснажно пресуђено, односно другостепени суд је оценио жалбене наводе тужиоца и по оцени Врховног суда дао правилне разлоге које је узео у обзир, а који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби.

Према стању у списима тужилац је у поднеску од 12.12.2016. године, у коме је означена као вредност предмета спора 127.303,38 евра, поставио тужбени захтев за измаклу корист закупнине станова без одређивања стварне штете и новчаног износа који по том основу потражује. На рочишту 26.01.2024. године тужилац је повукао предлог за вештачење од стране вештака економско финансијске струке.

Код оваквог стања у списима, правилно су нижестепени судови одбацили тужбу у делу за накнаду материјалне штете по основу измакле користи, с обзиром да тужилац није одредио новчани износ штете који потражује, па је овако постављени тужбени захтев како је то правилно закључено од стране нижестепених судова недовољно одређен за поступање.

Неосновани су ревизијски наводи да је тужилац на рочишту 26.01.2024. године одустао од захтева о коме је одлучено од стране нижестепених судова, јер из списка произлази да је на наведеном рочишту тужилац само повукао предлог за вештачење.

Из изнетих разлога, а на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке односно на основу члана 412. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**